

[Finansministeren.]

af disse Varer bliver af samme Størrelse som Afgiften af Pelsværk, der blev gennemført ved Loven af 10. December 1947. Til Gengæld har jeg ment, at Ure til en Detailpris af 50 Kr. og derunder bør være fri for Afgift. Man har tidligere i det høje Ting ved Behandlingen af denne Afgift peget paa det ønskelige i, at Vækkeure blev fritaget for Afgift, og ved at sætte Grænsen til 50 Kr. opnaar man, at de almindelige Vækkeure gaar fri for Afgift. Naar Grænsen for Ure, der ikke afsættes i Detailhandelen, i Forslaget er sat til 35 Kr., skyldes dette rent tekniske Grunde; det drejer sig bl. a. om Ure, der af private indføres fra Udlandet, eller om Ure, som sælges paa Auktion, og hvor Afgiften, der i disse Tilfælde udgør 22 pCt. og ikke 15 pCt., skal beregnes af et lavere Beløb end Detailprisen, nemlig henholdsvis Toldberegningensværdien og Auktionsprisen.

Der har været rejst det Spørgsmaal, om det vilde være muligt at ændre Afgiften af Guld- og Sølvvarer m. v. fra en Detailafgift til en Engrosafgift. Hertil skal jeg bemærke, at Spørgsmaalet tidligere har været diskuteret, men er blevet opgivet som ugennemførligt. Det maa erindres, at Varerne inden for dette Afgiftsomraade i stort Omfang fremstilles af Haandværkere med eget Detailudsalg, og i saadanne Tilfælde foreligger der jo ikke nogen Engrosværdi, hvoraf Afgiften skal beregnes. Hertil kommer, at Afgiften af Guld- og Sølvvarer m. v. ogsaa omfatter brugte Genstande, der ofte er meget mere værdifulde end nye Varer, og brugte Genstande maa nødvendigvis beskattes i Detailhandelen, hvor den egentlige Prisdannelse sker.

I § 3 er det i Forbindelse med Indskrænkningen af Papirproduktionen foreslaaet at forhøje Afgiften af Papir fra 20 Øre til 30 Øre pr. kg og af Pap fra 2 Øre til 5 Øre pr. kg.

Derimod har Regeringen, som nævnt, ikke ment at burde foreslaa Forlængelse af den ved Loven af 21. December 1946 indførte Afgift af Konsum-Is, og denne Afgift bortfalder herefter med Udgangen af denne Maaned.

I § 10 er der foreslaaet en Tilføjelse til Loven om Afgift paa Omsætningen af stærke Drikke, hvorefter der ved Sammenkomster i erhvervmæssigt udlejede Lokaler skal svares Afgift af de stærke Drikke, Gæsterne selv medbringer.

Da Spørgsmaalet om Forlængelse af den forhøjede Restaurationsafgift sidst var til Behandling i Rigsdagen i December

Maaned i Fjor, blev der fra konservativ Side peget paa det urimelige i, at man kan afholde private Fester med Udskænkning af stærke Drikke medbragt af Gæsterne i lejede Lokaler uden at skulle svare Afgift heraf, idet man derved paafører Restaurationserhvervet en ubillig Konkurrence.

Jeg lovede den Gang at tage Spørgsmaalet op til Overvejelse, og Sagen har i den forløbne Tid været gjort til Genstand for Drøftelse mellem Handelsministeriet og Finansministeriet. Saaledes som Loven om Afgift paa Omsætningen af stærke Drikke er formuleret, er Spørgsmaalet om Afgiftpligten knyttet til Næringsretten, idet Afgiftpligten afhænger af, om der til den paagældende Virksomhed kræves Næringsadkomst, Bevilling eller anden særlig Adkomst. Det var derfor nødvendigt at overveje, om der var Anledning til eventuelt at ændre Beværterloven, saaledes at der skulde kræves Beværteradkomst til Udlejning af disse Selskabslokaler, idet der i saa Fald automatisk vilde blive svaret Afgift af Spiritusudskænkningen. Man har imidlertid ikke fundet tilstrækkelig Anledning til at foreslaa en Pligt til at erhverve Beværteradkomst i disse Tilfælde, og Afgiftpligten er derfor foreslaaet fastsat i Afgiftsloven.

Jeg vil gerne betone, at det efter Forslaget kun drejer sig om Sammenkomster i Lokaler, der er Genstand for erhvervsmæssig Udlejning, og at Bestemmelsen derfor ikke kommer til at ramme de private Sammenkomster, der f. Eks. afholdes i Aldersrentekomplekser o. lign.

I §§ 4, 5 og 7 er der i Forstaaelse med de paagældende Brancher foreslaaet nogle tekniske Ændringer med Hensyn til Afgifterne af Mineralvand, Frugtvind og Tobak, og endelig er der i § 14 foreslaaet, at den Afgiftsfritagelse, der hidtil er indrømmet for Benzintilflyvemaskiner, begrænses til at omfatte de egentlige Rutemaskiner, Statens Maskiner og udenlandske Maskiner.

I § 15 er det foreslaaet, at det Beløb, der i Finansaaret 1948—49 indkommer i Afgift paa Omsætningen af stærke Drikke ud over 180 Mill. Kr., samt det Beløb, der i nævnte Finansaar indkommer i Afgift af Guld- og Sølvvarer m. v., Radiolamper og Glødelamper samt Mineralvand og Parfumevarer, skal afskrives paa Statens Reguleringskonto i Nationalbanken. Denne Bestemmelse svarer til, hvad der er Tilfældet for indeværende Finansaar; naar Grænsen for Afgiften af stærke Drikke er sat til 180 Mill. Kr. og ikke til 170 Mill. Kr. som for indeværende Finansaar, skyldes det, at